

Sygnatura akt IV Ka 811/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Elżbieta Marcinkowska SO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Aneta Pawlicka

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 roku

sprawy skazanego **A. M.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę skazanego i skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 13 września 2013 roku, sygnatura akt III K 422/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. 147, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 811/13

UZASADNIENIE

A. M. skazany był uprzednio:

I. prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 16 sierpnia 2011r. sygn. akt II K 453/11, którym to wyrokiem wymierzono skazanemu karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obejmujący wyroki:

a) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 31 sierpnia 2006r. sygn. akt II K 655/06 za czyn z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 1 kk popełniony w dniu 10 sierpnia 2004r. na karę roku pozbawienia wolności

b) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 sierpnia 2007r. sygn. akt II K 712/07 za czyn z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 17 marca 2003r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

c) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 stycznia 2009r. sygn. akt II K 1172/07 za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 7 lutego 2004r. na karę roku pozbawienia wolności

d) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 12 maja 2009r. sygn. akt II k 450/08 za czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 10 listopada 2004r, na karę 2 lat pozbawienia wolności

e) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 4 lutego 2009r. sygn. akt II K 669/07 za czyny z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w dniu 27.04.2004r., 25.08.2005r., 4.11..2003r., 12.08.2005r., 17.12.2004r., 6.08.2004r., 25.07.2003r., 6.08.2003r., 3.01.2005r., 2.02.2005r., 13.08.2004r., 27.08.2005r., czyn z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 8.03.2002r., czyn z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 22.12.2001r., czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w dniach 8.03.2005r. i 5.03.2005r., czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w czerwcu 2004r., czyny z art. 276 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w bliżej nieustalonym dniu 2005r., czyny z art. 270 § 3 kk popełnione w bliżej nieustalonym dniu 2005r., czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w marcu 2005r., czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w marcu i kwietniu 2005r., czyny z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione w dniach 6.05.2004r. i 3.08.2004r. – na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

II. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 12 marca 2012 r. sygn. akt II K 1310/10 za czyny z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk popełnione od bliżej nieustalonego dnia 2004r. do 30 sierpnia 2005r. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zaskarżonym wyrokiem, na podstawie art. 91 § 2 kk, połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach Ia – Ie oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie II – wymierzając karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok powyższy zaskarżyli A. M. i jego obrońca.

Obrońca zarzucił orzeczeniu:

1) Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na orzeczeniu wobec skazanego przez Sąd Rejonowy kary łącznej w istocie z zastosowaniem zasady aspiracji, mimo przywołania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku łącznego zasadności orzeczenia wobec skazanego kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji;

2) Naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 91 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk, polegające na niedostatecznym uwzględnieniu przez Sąd I instancji całokształtu okoliczności sprawy, w szczególności sposobu zachowań przestępnych skazanego, tożsamości motywacji skazanego, różnic w społecznej szkodliwości czynów, których dotyczył wyrok łączny Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt II K 453/11 a czynu, którego dotyczył wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt II K 1310/10 oraz ścisłego związku czasowego pomiędzy czynami, za których popełnienie orzeczono wobec skazanego kary jednostkowe, uzasadniających orzeczenie wobec skazanego kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji.

Tym samym apelujący wniósł o to aby Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok łączny Sądu Rejonowego w Wałbrzychu poprzez orzeczenie wobec skazanego A. M. kary łącznej w wymiarze niższym niż orzeczony przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w szczególności z zastosowaniem zasady pełnej lub znacznej absorpcji ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu do ponownego rozpoznania.

Analogicznej treści apelację osobistą wniósł skazany.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacje są bezzasadne w stopniu oczywistym.

Wbrew twierdzeniom skarżących Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe w szczególności co do wymiaru kary łącznej prawidłowo uzasadnił.

W tej sytuacji, odnosząc się wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że naruszenie prawa materialnego, a to art. 91 § 1 i 2 kk w zw z art. 86 § 1 kk miało by miejsce jedynie wówczas gdyby przepisy te zostały zastosowane, pomimo, że było to niedopuszczalne bądź wtedy gdyby ich nie zastosowano, pomimo obligatoryjności. Taka sytuacja nie miała oczywiście miejsca bowiem powinnością Sądu Rejonowego było przy wymierzaniu kary łącznej powołanie właśnie art. 86 § 1 kk i art. 91 § 1 i 2 kk.

W szczególności trzeba zauważyć, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Tak więc, uwzględniając przy tym kary jednostkowe, zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie II K 669/07, nie zaś karę łączną określoną tym wyrokiem – Sąd I instancji miał obecnie możliwość wymierzenia kary łącznej od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najniższa z kar jednostkowych) do 10 lat pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych).

W efekcie kara 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oscyluje w istocie między systemem absorpcji, a kumulacji kar.

Skarżący żądając zastosowania względem A. M. pełnej absorpcji kar zdają się zapominać, że kara łączna zawarta w wyroku łącznym nie może być traktowana jako swoisty bonus dla skazanego.

Chybione jest także twierdzenie obu apelujących jakoby wszystkie przypisane skazanemu czyny popełnione zostały w okresie zaledwie kilku miesięcy.

Przeciwnie, przestępcza działalność A. M. zaczęła się w grudniu 2001r. a zakończyła w 2005r. Trwała więc około 4 lat, kiedy to skazany dopuścił się kilkunastu przestępstw głównie z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk. Tym samym z oszustw uczynił sobie praktycznie stałe źródło dochodu.

W efekcie, zważywszy nawet na pozytywne obecnie opinie o A. M. – karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie sposób uznać za rażąco surową, czy niesprawiedliwą i dlatego zdecydowano jak w wyroku.

ms